

Die andere stad

De kloof tussen arm en rijk wordt in onze hoofdstad zichtbaar groter. De mensen die er werken, er een concert meepikken of zelfs er wonen hebben lang niet allemaal oog voor die armoede. Pol Arnauts en Walbert Defoort, twee experts inzake het arme Brussel, willen daarom jonge mensen echt doen kijken, zowel naar ellendige situaties als naar hoopvolle projecten. Het evangelie houden ze in het achterhoofd.

Jozefien Van Huffel

'Mug' legt Brussels hoop en wanhoop bloot

De Marollen, zelden bezocht door de talloze pendelaars die in Brussel werken of studeren. © Reporters

JONGEREN inzicht geven in de armoedeproblematiek, zo omschrijft het A4'tje dat ons naar Brussel lokt voor het project *De 7 werken van Barmhartigheid*. Wegens de staking voor meer koopkracht en mijn beperkte kennis van de binnenstad, arriveer ik te laat bij Pol Arnauts en Walbert Defoort. Bij een plastic kopje koffie hebben ze hun initiatief intussen omgedoopt in *Mug*. „Het kriebelt, het laat je niet los, het komt beslist tussenbeide”, lichten ze toe.

Elke grootstad heeft verschillende lagen die los van elkaar bestaan. „Je kunt hier de Open Monumentendag bezoeken, en niets van de armoede merken. Je kunt hier dagelijks komen werken, en niet verder kijken dan de stoep voor je voeten”, stelt Pol, pastor van de Katholieke Arbeidersjeugd (KAJ) in Vlaams-Brabant. Franciscaan Walbert vult aan: „Mensen weten van horen zeggen hoe het hier is, maar de straten waar ze niet hoeven te zijn, stapten ze nog nooit af.”

Het zijn dromers, Pol en Walbert, die echter ook bergen werk verzetten in dat 'andere' Brussel. Nu willen ze een groepje jonge mensen samenbrengen, en hen vanuit hun ervaring aanmoedigen om hun blik op de grootstad te verruimen. Enerzijds is het project een reactie op een brief van een van de organisatoren van *Brussel-Allerheiligen*. „Die mevrouw zocht mensen die iets in de geest van dat evenement twee jaar geleden wilden organiseren”, vertelt Pol. Anderzijds dacht hij terug aan een actie van de KAJ over de zeven werken van barmhartigheid. „Van het dagcentrum voor daklozen *Chez nous/Bij ons* ging het die dag naar het opvangcentrum *Klein Kasteeltje*, vervolgens weer naar een bejaardentehuis. Het was een succesrecept, dat zeker ook jongeren die we nog niet bereiken kan aanspreken.”

Bovendien zijn beide mannen ook betrokken bij de zogeheten *Tochten van hoop*. Dat zijn stadswandelingen, niet langs de historische en toeristische plekken in Brussel, maar wel met haltes bij problemen van mensen en bij solidariteitsinitiatieven.

„De stad krioelt van de projecten”, benadrukt Walbert. „Het evangelie speelt zich hier dagelijks voor onze neus af, maar toch gaan we het soms bijzonder ver zoeken, omdat we dat niet beseffen”, vult Pol aan. „Bij jongeren speelt bovendien het omgekeerde. Van het evangelie weten ze amper nog iets af, maar via de realiteit kun je het dichterbij hen brengen.”

Jonge mensen groeien vaak op in een beschermde omgeving. Ze nemen dan ook niet zo snel het initiatief om contact te zoeken met de bevolkingsgroepen die ze niet kennen. „Ik hoorde over een meisje dat vlakbij het Zuidstation op kot zit. Elke zondag legt ze de weg tussen trein en voordeur rennend af”, illustreert Walbert.

„Confrontatie met het andere is nochtans heel belangrijk. Ze ontmoeten een gehandicapte of een asielzoeker, en dan komt de echte wereld binnen”, vertelt Pol. „Het doet ze anders tegen het leven aankijken. Het maakt ze beter in het nemen van beslissingen, bijvoorbeeld als ze gaan stemmen.”

Brussel broeit

Mug maakt dan ook dankbaar gebruik van het motto 'zien, oordelen, handelen' van Jozef Cardijn, stichter van de jongerenbeweging KAJ. Pol en Walbert zullen een tocht uitstippelen voor een eerste kennismaking met wat broeit in

Brussel. „Daarna beslist het groepje echter zelf welke wijken en welke projecten de jongeren willen zien. Het kan om vluchtelingen gaan, om langdurig zieken, om kansarme kinderen.”

Een tweede stap in het *Mug*-project is dat de jongeren zich een mening vormen. Getuigenissen van mensen die zelf een situatie van armoede hebben meegemaakt, of (eventueel vanuit een gelovige motivatie) armoede bestrijden, kunnen helpen. Zo kan het groepje proberen vast te stellen hoe de problemen van mensen in de kansarme omgeving ontstaan, en welke acties daaraan eventueel wat kunnen veranderen.

„En dan kun je daar het evangelie naast leggen. Een bezoek aan het Klein Kasteeltje heeft een raakvlak met de vlucht uit Egypte”, reikt Pol aan. „In het centrum van Brussel loopt een project waarbij kansarmen in aanraking komen met gezonde voeding. Dat kun je zo koppelen aan Jezus' vijf broden en twee vissen.” Walbert vult aan: „Zelfs als we het niet uitdrukkelijk

vermelden, werken we eigenlijk al met het evangelie. De Blijde Boodschap gebeurt overal. Je moet gewoon goed kijken.”

Na het kijken en het denken bestaat de mogelijkheid dat de jonge mensen via *Mug* hun engagement gaan uitbreiden, handelen dus. „Ze kunnen over de problematiek beginnen te lezen, of er op een andere manier meer over te weten komen. Zelfs als ze gewoon de volgende keer terugkomen, is dat al een grote stap”, stelt Pol. „Maar misschien gaan ze zich ook wel zelf in een project engageren”, vult Walbert aan. „Tijdens het project moeten ze het al maandelijks zelf in handen nemen. Dat werkt zeker drempelverlagend.”

Mug, voor jongeren van 16 tot 25, gaat van start op 22 november van 12 tot 15.30 uur in het Kameleonhuis op de hoek van de Muggenstraat en de Anderlechtstraat, in Brussel uiteraard. Pol en Walbert zorgen voor een hapje en een drankje, vervolgens wordt het project besproken. Meer weten? Bel Pol Arnauts via 02/508.88.76 of e-mail via pol.arnauts@compaquet.be.

Vervolg van bladzijde 5

Wat missie kan en moet inhouden, was overigens het thema van de laatste conferentie van Latijns-Amerikaanse bisschoppen (Ceram). „Er werd opgeroepen om in het hele continent opnieuw de missionaire baan op te gaan”, aldus mgr. Dickmans. „Niet enkel katholieken moeten worden aangesproken, maar iedereen. Moeilijk is dat niet. Als je overtuigd bent van je geloof, ben je vanzelf geneigd om dat te doen. Een nieuwe evangelisatie in Latijns-Amerika is nodig. Het geloof is vaak slap. Velen gaan wel naar de kerk, maar laten het niet echt doordringen tot hun leven.”

Als je het zo bekijkt, heeft ons land evenzeer nood aan een nieuwe evangelisatie. Maar bij ons wordt het begrip 'missioneren' veel voorzichtiger ingevuld. We omschrijven het als 'ontmoeten' en 'openstaan voor dialoog'. De huidige campagne van Missio staat heel breed in het teken van vrede en muziek. De titel luidt *Vrede op maat* en een metronoom is de illustratie op de affiche waarop niets nog naar het evangelie verwijst.

Te zwaard?

Om het met een boutade te zeggen: missioneren doen we hier en daar nog wel te paard, maar zeker niet te zwaard. Zie je hier al iemand zich een weg banen door het oerwoud van grootstedelijke anonimiteit om in een flatgebouw aan eenzame zielen de Blijde Boodschap te verkondigen? Toch is het net die boodschap waarop zoveel mensen ook bij ons zitten te wachten. Misschien raakte de ware betekenis van 'missie' wel wat ondergesneeuwd en mogen we terug wat overtuigender uit de hoek komen?

„Er zijn twee manieren van missioneren”, zegt Philip Dickmans bemoedigend. „De eerste manier is spreken over het evangelie van Jezus Christus. Dat moeten we zeker doen, maar altijd op een respectvolle en open manier, en zonder mensen te forceren. De tweede manier is een voorbeeld geven dat voor zich kan spreken. Goede mensen worden altijd met aandacht bekeken. Vroeg of laat krijgen ze wel de vraag vanwaar hun gedrevenheid komt. Zo'n mensen worden heus wel beluisterd. Ook in Vlaanderen.”

„Misschien moet de Kerk in België wel meer durven los te laten om onbevange jonge mensen op te zoeken waar ze zijn. Kijk naar het pausbezoek in Frankrijk. Hier bereikte de Kerk de jonge mensen massaal met haar boodschap van liefde en vertrouwen. Ze deed complexloos een oproep om hun leven meer naar het voorbeeld van Jezus te kneden en mee te bouwen aan de Kerk van morgen. Is dit bij ons dan echt onmogelijk? Moeten wij ons er echt bij neerleggen slechts nog begravenissen te doen? Me dunkt van niet.”

Zou het verkondigen van de Blijde Boodschap misschien ook niet het beste medicijn kunnen zijn tegen de *tristesse* die vaak van onze kerkgemeenschap uitgaat?

Advertentie

GOEDKOOPST in zijn assortiment

sinaasappellimonade

Everyday 50 cl

€ 0,66/L

€ 0,33

in dit assortiment GOEDKOOPSTE per liter

everyday colruyt laagste prijzen